

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY.

Az erdélyi rész méhésztársaságainak
egyesület
szakfolyóirala.

Megjelenik havonként
Kolozsvárt

1904. évi árjegyzéket kívánatra ingyen küld

4-6

BÁRÓ ROTHSCHÜTZ
az osz.-magy. birodalomban legrégebb
kereskedelmi méhtelege
WEIXELBURGBAN (Krajna).

Szállít keretes kaptárokat és parasztkasokat, valamint méh-
családokat, továbbá zománczozott mézpörgető gépeket és
mindenféle eszközt a legjutányosabb árakon.

LUCIO PAGLIA nagy kereskedelmi méhtelege **CASTEL SAN-PIETRO (Emilia, Italia).**

Minden külföldi és nemzetközi kiállításon kitüntetést, az olasz király ő felsége részéről a legma-
gasabb dícsérő elismerést nyert. — 34 évi gyakorlat. — Megrendelőinek száma évről-évre növekszik.

Legtisztább olasz fajú anyák, továbbá $\frac{1}{2}$ — $1\frac{1}{2}$ kgr súlyú rajok szétkül-
dése üres lépekkel, mézzel, viasszal. A megrendelések leggyor-
sabb és legpontosabb eszközlése. Az anyák tiszta fajnevelésére külö-
nös gonddal csakis erős törzseket használók s állandó felügyeletem és
vezetésem a faj kiválóságára és szépségére nézve stb. a legjobb biztosíték.

Kedvező alkalom: Egy postacsomag mulépet (a viasz tisztaságáért szavatolók) 5 kgr.
súlyban (a csomagoló ládika is beleértve), Rietsche-féle présen készítve és a német
általános méret szerint való nagyságban portmentesen csak 19 frankért küldök. —4—

Még mintegy 38 métermázsa szép tarlóvirág-méz eladó
a „Szettekintő Méhész” szerkesztőség sajtényi méhtelegén.
Ára métermázsánként 50 frt. 5 klg.-os postadoboz 3 frt 20 kr.
Nagybani rendelésnél a méz $\frac{1}{2}$ métermázsa új bádogszállító-edényben szállítatik.

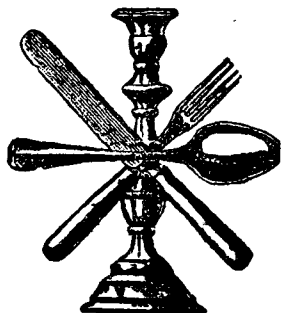
A méz tisztaságáért jótállást vállal a szerkesztőség.

Ugyanott rendelhetők: a méheknek folytonos hordást,
a termelőnek tavasztól télig finom zamatos gyümölcsöt
szolgáltató folyton termő málnatők. Ültetés után néhány óra
már bőven terem. Ezen folyton termő nemes faj málná-
ból bérmentes küldéssel 100 fő 5 forint, 50 fő 3 forint.

Egy háztartási mérleg ingyen!

Mesés olcsó árak mellett küldöm szét tulhalmozott raktáramból világhírű s kiválóságukért általánosan kedvelt

mexikói ezüst-áruimat

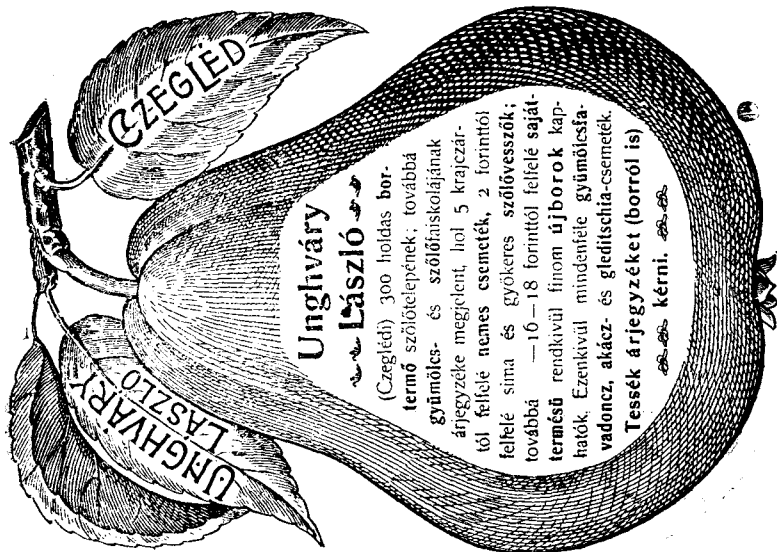
és pedig:

- 6 drb mexikói ezüst asztali kést
- 6 " " " evővillát
- 6 " " " evőkanalat
- 12 " " " kávéskanalat
- 6 " kiváló deszertkés
- 6 " " deszertvilla
- 1 " mexk. ezüst levesmer. kanál
- 1 " " " tejmerítő "
- 2 " "elegáns szalon asztali gyertyatartót

46 drb összesen csak 6.50 frt.

Minden megrendelő ezenkívül jutalomképpen egy szavatosság mellett pontosan működő 12 és fél kiló hordképességű háztartási mérleget kap teljesen díjtalanul. A mexikói ezüst egy teljesen fehér fém (belül is), melynek tartósságaért és kiváló minőségéért jótállást vállalok. Szétkaldés a pénz előzetes megkaldése esetén vagy utánvétellel történik az európai raktárból. 3-6

Auffenberg József, Budapest, VII., Huszár-u. 6.

Unghváry

László

(Czegledi) 300 holdas bor-
termő szőlőtelepének: továbbá
gyümölcs- és szőlőművelésének
árgyűjteménye megjelent, hol 5 krajczár-
tól fellelé nemes csemeték, 2 forinttól
továbbá — 10—18 forinttól fellelé saját-
termésű rendkívül finom újborok kap-
hatók. Ezenkívül mindenféle gyümölcsfa-
vadoncz, akác- és gleditschia-csemeték.
Tessék árgyűjteményeket (borról is)
kérem.

Híttel nyújtok

1-2-3 évre (kamat nélkül): városok, községek, megyék, vizszabályzó társulatok, mérnöki szövetkezetek, nyagabb uradalmak s más hitelképes testületeknek.

A hitelnyújtás szőlővesszőre és borra nem vonatkozik.

REMÉNYIK L. és FIAI

VASKERESKEDÉSE

KOLOZSVÁRTT, FŐTÉR.

Legjobb fajta vihar- és istálló-lámpák.

Vasbútorok nagy választékban.

Ajánlom jól berendezett raktáron mindenemű **méhészeti cikkekben**; u. m. országos méretű **Bodor-féle kaptárok**, legjobb minőségű **műlép**, **javított mézpörgetők**, **Hannemann-féle rács**, herefogók, **keretfogók**, méhész-pipa, dohányzó- és nem dohányzóknak, méhész-sipkák, kaucsuk-keztyűk és mindennemű lép- és sejt-kések nagy választékban.

Mezőgazdasági és **kertészeti** cikkekből különösen ajánlom a legjobb minőségű **vasekéket**, kézi kukoricza-morzsolót, amerikai aczélvillákat, kaszákat, sarlókat, gereblyéket, amerikai szénafűrészeket. Továbbá kerti fűrészeket, kerti ollókat és szemző késeket.

Végül fölhevonom b. figyelmét **konyhaberendezési** és **háztartási** cikkeimre, melyek közül ajánlok különféle vajverő-gépeket, amerikai fagylaltgépeket, ruhamángoló és facsaró gépeket, kitűnően zománczolt lemez- és öntött edényeket. Raktártartok még valódi berndorfi alpacca és alpaccaezüst evőszerekből és nickel edényekből.

Vidéki megrendeléseket azonnal és pontosan eszkozlöm.

Kiváló tisztelettel:

Reményik L. és Fiai.

Ló- és marhanyíró-ollók.

Méhészeti Közlöny.

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYLET SZAKKÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1.-ÉN.

Az erdélyrészi méhész-egylet tagjai a tagsági díjért kapják. Tagsági díj rendes tagok részéről évi 4 korona. A lap előfizetési ára egész évre 8 korona.

A lap szellemi részét érdeklő közlemények a „Méhészeti Közlöny“ szerkesztőségéhez Kolozsvár, Hosszu-utca, címzendők. Reclanátók, hirdetésekre vonatkozó megkeresések Ir. Balázs Ferenc titkárhoz Kolozsvár, Honvéd-utca, intézendők, a pénzküldemények Zsögön Rácz Mihály egyleti pénztárnokhoz Kolozsvár Mátyás király-tér Bánffy-palota intézendők.

Hirdetés díja: garmond soronként 16 fillér; egy egész oldal: 6 Kor., féloldal 3 Korona 20 fillér; negyed oldal 1 Kor. 60 fill. Egyleti tagok és féléves hirdetőik 10 százalék egész éves hirdetőik 15 százalékos leengedésben részesülnek. A hirdetési díjak előre beküldendők.

A kéziratokat nem adjuk vissza.

Felelős szerkesztő: dr. Nagy Gejza.

A kiadóhivatal kérelme.

Mutatványszámokat készségesen és ingyen küldünk. Egyesületi tisztelt tagjainkat kérjük, hogy minél több méhész címzett kiadóhivatalunkkal, közölni sziveskedjenek, hogy azoknak mutatványszámokat küldhessünk.

Méhészek! Támogassátok erd. méh. egyletünket.

Ha *minden egyes* olvasónk egyletünk részére csak *egy* új tagot gyűjtene, úgy egyesületünknek nagy szolgálatot tenne s lehetővé tenné, hogy Közlönyünk még tartalmasabban megjelenjék. Hogy az újonnan belépő tagoknak a »Méhészeti Közlöny« eddig megjelent évfolyamainak megszerzését megkönnyítsük, az előbbi évfolyamok árát, a míg a készlet tart, díjmentes küldéssel együtt 24 kor. 24 fillérre leszállítottuk. Ugyanezen árért a közlönnyt nem tagok is beszerezhetik a kiadóhivaltól (Honvéd-utca 94. sz.)

Egyesületi élet.

Igazgató választmányunk május hó 20. és 21. éni tartott választmányi ülést. Ez utóbbi rendkívüli ülés volt, a mennyiben Benkő Benedek igazgató alelnök állásáról lemondott s így ezen fontos hely betöltéséről ideiglenesen a legközelebbi közgyűlésig gondoskodni kellett.

A május 20-iki ülésen elnökölt Benkő Benedek ig. alelnök, jegyzett dr. Balázs Ferencz titkár. Jelen voltak: Kremnitzky Aladárné, Fatter Péter, dr. Nagy Gejza, dr. Zsögön Béla, Ürmösy Jenő és Fogarassy Vilmos.

Az előző április 12-iki ülés jegyzőkönyve felolvastatván, annak hitelesítésére Ürmösy Jenő és Fogarassy Vilmos urak kérettek fel.

Ezután Zsögön Rácz Mihály pénztárnok adta elő jelentését az egyesület pénztári állapotáról, melyet a választmány tudomásul vett.

Tárgyalás alá került azután a mézértékesítés ügye. Benkő igazgató alelnök előadja, hogy több kereskedővel tárgyalt az iránt, hogy miképen lehetne azt a kérdést megoldani, hogy a vidéki méhésztársaink mézfölöslegeiket mi módon értékesíthetnék legjobban és legkönnyebben. Minthogy egy árucárnok felállítása, melyben az egyesület a termelők mézfölöslegét árusítaná, tetemes költségbe kerülne, kockázattal járó vállalatba pedig egyesületünk ez idő szerint nem bocsátkozhatik, ennél fogva választmányunk olyformán határozott, hogy egyelőre csak közvetítő szerepet fog vállalni, azaz méhésztársaink bejelentik mézfölöslegük mennyiségét s egyesületünk ennek eladását közvetíti.

Méhészismereteink gyarapítása céljából elnökségünk elhatározta, hogy a gödöllői minta- s a maga nemében elsőrendű méhesbe kirándulást tesz. E célból a múlt számunkban felkértük tagtársainkat, hogy minél többen csatlakozzanak a július 10-ére tervezett kiránduláshoz.

Azután dr. Balázs Ferencz titkár felolvassa a Nagysármáson megalakult »Gyümölcs és méhészeti egyesület« meghívóját. Minthogy elnökségünk — a választmányi tagok nagy elfoglaltsága miatt — magát az alakuló gyűlésen képviselni nem tudja, határozatul kimondatott, hogy felkérendő Juhos Márton nagysármási isk. igazgató és egyesületünk tagja, hogy egyesületünket képviselje.

A május 28-iki rendkívüli ülésen elnökölt Fatter Péter, jegyzett Balázs Ferencz dr. Jelen voltak: Csiki János, Zsögön Rácz Mihály, Zsögön Béla dr. és Nagy Géjza dr.

Az ülés egyedüli tárgya Benkő Benedek ig. alelnök lemondásának tárgyalása s az ideiglenes helyettesítés fölötti határozat.

A választmány tudomásul veszi a lemondást, de mielőtt ezt végleg elfogadná, Csiki János indítványára elhatározza, egy 3 tagú küldöttségnek kiküldését, mely Benkő Benedek ig. alelnököt lemondásának visszavonására bírja. Egyuttal határozatul kimondja, hogy azon esetben, ha Benkő a lemondást vissza nem vonná, az igazg. alelnöki teendőkkel bizassék meg ideiglenesen dr. Nagy Gejza szerkesztő s egyuttal felkéri dr. Nagy Géjzát az igazgató alelnöki

teendők ideiglenes végzésére, Fatter Péter biz. tagot pedig a tanfolyam vezetésére.

Mindkettő megköszönve a bizalmat, megbízatást elfogadja.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárta.

Dr. Balázs Ferencz,
egyl. titkár.

Egyleti hírek.

Szentgyörgyi Lajos, egyesületünk érdemes főtitkárának egészségi állapota — hosszas betegség után — annyira javult, hogy a betegágyát már elhagyhatta. Adja Isten, hogy szeretett főtitkár tagtársunkat mielőbb teljes egészségben körünkben ismét működni láthassuk.

Gödöllői kirándulás. Értesítjük azon tagtárs urakat, kik a Gödöllőre tervezett kirándulásra jelentkeztek, hogy a földmivéltügyi m. kir. Minister Urtól nyerendő válaszról az érdekelteket annak idején külön levelező lapon fogjuk értesíteni.

Az Országos Méhészeti-Egyesület reformálása.

Egy hozzánk a reformpárt által beküldött nyiltlevél szerint az O. M. E. tagjainak egy jelentékeny része nincsen megelégedve az Országos Méhész-Egyesület jelenlegi vezetésével. Az egyesület felvirágoztatása, működésének helyesebb irányba való terelése, a nagyfontosságú mézértékesítő bizottságnak, különösen a kisméhészek érdekében való továbbfejlesztése és egészségesebb alapokra való fektetése végett a reformpárt tagjai széleskörű mozgalmat indítottak s azt kívánják első sorban, hogy az egyesület olyképen reformáltassék, hogy az évi számadások a rendes közgyűlés előtt hozassanak a tagok tudomására s hogy ezenkívül az egyesület vagyonáról szóló kimutatás, valamint a mézértékesítő bizottság s a kaptárak és méhészeti eszközök árusításairól készített rendszeres számadás a közgyűlés elé terjesztessék. Végül kívánják, hogy az egyesület kiadásai csökkentessenek s az alapszabályok ezentul pontosan betartassanak.

A reformpárt mult hó 18-án délután bizalmas értekezletet s 19-én pedig nyilvános ülést tartott a Köztelken, melynek lefolyásáról lapunk zártáig hirt nem kaptunk.*

* Épen az utolsó pillanatban kaptuk a hirt, hogy az „Országos Méhészeti Egyesület“ rendkívüli közgyűlésén a reformpárt a többség által elhallgattatva, a határozat hozatal előtt a teremből kivonult.

Szerk.

A német osztrák és magyar méhészek Dornbirnban tartandó 49. vándor gyűlése.

Értesítjük a résztvenni óhajtókat, hogy kellő számú lakások úgy szállókban, mint magánosoknál biztosítva vannak; szállókban ágyak 80 fillértől feljebb, magán lakások pedig 1—2 koronáig kaphatók. A lakásügyben a szükséges felvilágosításokat Kleinbröd János dornbirni tanító, mint a lakásbizottság elnöke, szívesen megadja; megkeresések fenti címre Dornbirn Hatterstrasse 30. szám alá intézendők. Jelentkezés alkalmával szükséges egyuttal megjelölni, hogy a jelentkező szállóban vagy magán lakásban óhajt-e lakni. A résztvevő vendégek a megérkezésnél az ünnepi és lakásjegyzéket valamint az étkezés iránti felvilágosításokat az ünnepi irodában kapják.

Az ünnepélyen előadást fognak tartani:

Dr. Dzierzon János, Freudenstein szerkesztő, Marbach, Krancher, a svajci Méhészek elnöke, Schulze-Flemmingen, Hoffmann tanító, Memmingen, Sträuli-Scherzingen, Lichtenthäler Gustáv-Herdorf, Alfonsus Alajos Wien, Fleischmann A. Sonderhausen, Schachinger Coelestin Krems, Muck Oswald Wein, Hauschild tanító Döbeln, Wohlort Adolf Maria-Enzersdorf.

Winsauer J.
elnök.

Julius havi teendők a méhesben.

A száraz április és május hónapok által okozott károkat az esős június nem volt képes ugyan teljesen megszüntetni, mindazonáltal a bajon, annyira amennyire segített. A májusi szárazság után az esős június hatalmasan fejlesztette a növényzetet s az addig gyenge családok sok helyen rohamos fejlődésnek indultak. Az elvesztett azonban a kedvező időjárás már aligha fogja pótolhatni, mivel most kaszálatnak a rétek s ezzel vége az oly rövid hordásnak is.

Ezért intjük méhésztársainkat, hogy július második felében rajokkal már ne bibelődjeek, mivel ezek a hordás után esvén — ott, hol utóhordásra számítani nem lehet — a télire szükséges eleségüket már képtelenek behordani. Ki tehát magának sok bosszúságot okozni nem akar, helyesen cselekszik, ha a rajzást most már megszünteti s rajokat nem fogad el, hanem ezeket az anya kifogása után az anyatörzsre visszaüti.

Ne felejtjük hordási szünetekben és kedvezőtlen időjárás esetén úgy a rajokat, mint a gyengébb törzseket etetni, mert ha ezt nem tesszük, a méhek abbanhagyják a fiasítást. Az etetés csakis éjjel történjék, úgy hogy az etetésre szánt hígított langyos mézet alkalmas edényekben estve a kaptárba vagy kas alá helyezzük, s az üres edényeket reggelre, a rablás kitörésének meggátlása végett, ismét elvesszük.

Juliusban ajánlatos ott, ahol ez lehetséges, a méhekkel olyan vidékre vándorolni, ahol a gazdag méhlegelő a családok gyarapodását fogja eszközölni és fáradozásainkat bőven megjutalmazni.

Julius vége felé vizsgáljuk meg törzseinket s a mennyiben gyöngye törzseket találunk — pedig az idén sok ilyen fogunk találni — azokat egyesítsük, meghagyván az egyesítendő családok legfiatalabb anyját. Igen czélszerű már most a 2—3 évesnél idősebb, valamint ennél fiatalabb, de kifogás alá eső anyákat termékeny fiatal anyákkal kicserélni. Az anyasítás mikéntjére nézve minden kézikönyv ad kellő utbaigazítást.

Figyelmünket ne kerüljék el a most elhatalmasodni akaró molylepkék. Ezek szaporodásának meggátlása végett nem eléggé ajánlható a fenékeszkák gondos tisztántartása, mivel csak a tisztaság képes a viaszmosoly végzetes szaporodásának gátat vetni. Ugyancsak legyünk figyelemmel a pókokra is, és ezek hálóját a méhes közelében ne tőrjük, mivel a pókok falánkságának nem egy méhünk eshetik áldozatul.

Végül ajánljuk a méhes minden mozzanatairól pontos előjegyzést vezetni.

Varady János.

Méhsaládok vérfelzúszítása.

(Vége)

Ami a vérfelzúszítást illeti, véleményem az, hogy a méhnek okszerű tenyészfeltételek mellett erre egyáltalában szüksége nincsen,* és pedig egyrészt azért, mert ezen rovar fehér és hideg vérű alsóbb rendű állat, őt mint a tehenet, lovat, sertést vagy juhot nemesítés vagy keresztezés útján javítani nem szükséges, életföltételeit önmagában és önmagától mindenkor a természetben rovar

* Mi más véleményen vagyunk. — Szerk.

voltánál fogva feltalálja, a kedvezőbb életfeltételek között régi mi-voltát visszanyeri. Ne feledjük tehát el, hogy a méhet rovar voltánál fogva a magasabb rendű meleg, piros vérű állatok tenyészfeltételei és szabályaival összehasonlítani vagy tenyésztésüket annak mintája szerint kifundálni teljesen fölösleges és céltalan törekvés.

A lünneburgi, krajnai, olasz, cyprusi vagy a magyar méh mind egyformán jó nézetem szerint adott feltételek mellett mindenik szorgalmas, mert a természet egyenlő életösztönt oltott minde-
nikbe, ezek összeházasítása vagy keresztezése tehát az okszerű méhésztől nem lehet cél, csak pusztán oly kedvtelésből származó szórakozás, mit egyes idővel és pénzzel rendelkező méhésztársak lelki gyönyörködtetés céljából végbevisznek.

Különben a méhet önálló fájában oly vidéken, hol más fajta méhek is vannak a közelben, megtartani bajos, különösen pedig ugyanazon méhészetben lehetetlen. Példa erre saját méhészetem. Én a méhtenyésztést annak idején két család valódi olasz méhvel kezdtem el. Ezek ivadékaikkal pár év alatt 10-re szaporodtak meg. Valódi gyönyör fogott el, midőn koronként a magyar méhnél nagyobb, sárga gyűrűs királynékat és az ugyanilyen torgyűrűs dolgozók sürgését látni alkalmam volt. Állományom gyorsabb tempóban történendő szaporítása céljából 1901. őszén még néhány hazai családot vásároltam, s ekkor az történt, hogy a következő évben olasz családaim száma a keresztezés következtében nemhogy szaporodott volna — ámbár a méhes ezen évben 30 családra szaporodott ki, — hanem lepadt 4—5 családra, ma pedig már csak egy olyan család létezik méhesemben, mely az olasz jelleget anya és munkásban némileg viseli és feltünteti. Különben pedig telepe-
men a családok mind egészségesek és szorgalmas voltak ellen kifogást nem emelhetek.* Szóval az olasz méhek jellege méhesemben, ámbár ezek 1902. év tavaszán is 200%-al tulsúlyban voltak 1—2 év alatt teljesen eltűnt. A kereszteződés következtében az anyák úgy mint a méhek a régi magyar méhez viszonyítva, testben némi meggyarapodást tüntetnek fel. Más tekintetben pedig jó vagy rossz irányban változást nem mutatnak.

Fentiek folytán a vérfelfrissítésre vonatkozó nézeteimet és tapasztalataimat a következőkben foglalom össze :

* Talán mégis használt a hazai méhnek az olaszszal történt keresztezése. — *Szerk.*

Minden méhésznek iparkodni kell méhesében nem tulsok családöt összehalmazni. Magam egy méhesre nézve a maximalis számot 50—60 drb.-nak tartom. A családok egyenként kellő és szak-szerű ápolás és gondozásban részesítendők, igen öreg és nyilásaik-ban elszükült lépépitményeiktől szorgalmasan megfosztandók, a lakások mindenkor tisztán tartandók, Kellő mennyiségű élelemmel télen nyáron ellátandók és a röplyukak minden évszakban az idő-járás és szükséghez képest, olykép szabályzandók, hogy a lakásban tiszta levegő és az év 4 időszakához mérten a *szükséges* hőmérsék fennálljon. Továbbá arra is sulyt kell helyezni, hogy a léputczák is kellő tágasak legyenek; a családok nyugalmukban az elkerül-hetlen műveletektől eltekintve, ne legyenek háborgatva és hogy az előregedett vagy másképen munkaképtelen és selejtes királynők kellő időben kicseréltessenek. Szóval a családoknak minden oly feltétel megadassék, mely a természeti követelményekből kifolyólag és ezekre alapitva, a sikeres tenyészetre szükségesnek mutatkozik. És ekkor vérfelfrissítésre nem lesz szükség, mert a méh meg-találván a létfeltételeihez szükséges összetényezőket, önnönmagában és önmagától fentartja őstulajdonságait s ezekkel, ha ugy tetszik, tovább tenyészik és nemesedik is.

Szakszerűsége törekvő méhészeink itt is, ott is unos-untalan új dolgokat iparkodnak kitalálni, melyek sulya alatt annyira gör-nyed már virágzásnak indult méhészetünk, hogy már csaknem gondolkodóba kezd jönni a kis méhecske is, hogy ő tulajdonképen őslény-e, vagy pedig át kell változnia culturállattá?

Azt tartom, hogy a méh csak őslény!

Magyar-Igen, 1904. május hó.

Ajtay Geese Bálint, méhész.

Győr, a méhek ellensége.

(Az okszerű méhészet nehézségei és akadályai Győrött és vidékén.)

Irta: Ifj. Páder Ferencz.

(Vége.)

Ambrózy báró, ki egész életén át a méhészet fellendítésén fáradozott, igen sokféle növény meghonosításával tett próbát méz-hozamra nézve, mig végre a *Phacelia tanacetifoliát* a mézész nő-pények királyának nevezi és ismertetését a következőben mondja

el: »Kertben elvetve 6—7 hét múlva, ellenben szabadban vetve 7—8 hét múlva virágzik. Talaj minőségben nem válogató. Alig hogy nyílnak kelyhei, már is folyik a nectár; virágzásának második hetében takarmánynak kaszálni kell. Mézelésben minden vára-kozást felülmul, kelyhei, alig hogy a méhek kiszedték belőle a mézet, újból megtelnek.

Valódi csodavirág ez. Az elmúlt évben $\frac{1}{4}$ Phaceliából több mézet nyertem, mint 10 000 holdas határainkból az egész éven át. Különösen meleg és borus nyári napon egy helyen 2—3 méh szörpölgeti a túlradazó nektáriákat. Meggyőződésem, hogy ezen-tul nem lesz többé teljes az apály, mert a Phacelia mentő horgo-nyunk lesz!!! Kiszámítottam már sokszor, hogy egy erős család 12 jó mézelési nap után képes a méhészt szép terméssel megju-talmazni és saját háztartását is télire ellátni. Számításom szerint, ha a Phacelia július hó elején kezdene virágozni és augusztus ho-végéig, tehát 60 napig virágoznék, akkor Magyarország csakugyan mézben fürödni és szegény, elhagyott méhészeinknek üres zsebei a sok pénztől duzzadozni fognának. Adja az ég, hogy úgy legyen! Biztosan hiszem, hogy új korszaknak megyünk elébe. »Soha több bizalommal nem néztem a jövőbe, mint ép most.« Az elmúlt évben Ambrózy báró már 4 hold Phaceliával próbálta ki a mézgyűjtés eredményét és tapasztalatait a következőkben írja le: Az elmúlt évben az akácvirágzás nem sikerült. Összesen 12 napig viritott és május 23-án pályáját lejárta. Egészben 4 napot használhattam fel és ezeket sem tökéletesen. Május 25-én beköszöntött a Phacelia méz a kaptárakban. Sajnos azonban pünkösd napjáig esett az eső és borus volt az idő, de azért mégis, ha szerét teheték s csak egy-két órát is lophattak a rossz időből, a méhek rajonként kire-pültek a Phaceliára. Végre pünkösd vasárnapján megállapodott az idő s ezzel Istennek áldása bekövetkezett, mert oly bő mézelésem volt, mint aminő évek óta nem jelentkezett. Mázsán pihenő erő-teljes népem 7 és $\frac{1}{2}$ klgr. súlylyal szaporodott. Szébb látványosságot a 4 holdas Phacelia táblánál képzelnem sem lehet. Egy lilaszínű, bódító vanília illatu, hullámzó virágtenger. Millió méh döngicsél rajta, mert még a szomszéd falukból is jönnek az éhes kosztosok s visszatérve otthonukba, hirdetik a szent ünnepek áldását. A nép-bámul s még a szomszéd községekből is jönnek az emberek

s már el is keresztelték a hasznos növényt: »*Aranyvirágnak*». Életemben mint állattenyésztő e téren sok örömöm volt, csak a méhészet nem elégitett ki soha, mert amidőn a lónál vagy szarvasmarhánál és a sertésnél én voltam a feltétlen ur, kormányoztam belátásom szerint s biztos eredményre vezettem a tenyésztést, addig a méhekkel boldogulni nem tudtam. Sokszor türelmetlenséggel és elégedetlenséggel küzdöttem, látván a természetnek meddőségét és azon nehézséget, melylyel küzdenünk kell, azért mindig a bizonytalanságnak érzése bántott, az alárendeltségnek érzülete megalázott. Ha tehettem volna, a gordiusi csomót örömmel egy csapással ketté vágtam volna, de hát ez nem ment. Most biztosítva látom szent földünk e nemes állattenyésztését, biztosítva látom magyar méhészetünk jövőjét, csak meg kell fogni a dolgot okosan, erélyesen és üzletszerűleg. Különben a *Phacelia* jó takarmánynövény s mint ilyen is 14 napi mézélést nyújt. Végre mellesleg felemlítem mint kuriozumot, hogy a *Phacelia* virágokat 10 nap előtt levágtam kinyilva és bimbókban, a virágok 15—20 napig is üdék maradtak, mint az első nap, ellenben a bimbók mind kifakadtak, szobám telítve volt a legremekebb illattal, a szabadba kitéve a virágokat, legrövidebb idő alatt méhek látogatták meg.»

*Mint nekem azt egyik hozzám intézett levelében báró Ambrozy, a méhész király megírta, nem a kaptárak felfedezésével kell foglalkoznunk, mely egy meddő ügy s egy fillért sem hoz a méhészetnek. Nem rég hallottunk egy kaptár felfedezéséről, amely egy griffre 25 klgr. mézfelesleget ad, hanem a méhlegelő javításának ügyét kell kezünkbe venni, mert ez fontosabb kérdés, mit a *Phacelia tanacetifoliával* el is érünk.*

Mindezekről magam is meg akarván győződni, bár földeim házamtól messze esnek, *Phaceliát* vetettem kertemben, ahol méhe sem áll, egy kisebb területet maggyűjtés céljából, s többször meggyőződtem, hogy a *Phacelia* csillagkelyhei s tölcserei végén szemmel látható s nyelvel érezhető édes nectár található, melyet méheim ki nem mondható mohossággal szívtak magukba.

Elvetett *Phaceliából* a múlt évben 2 klgr. magot nyertem s eltettem azon célból, hogy az idei évben nagyobb területen tehessem meg a próbát, mert hiszen, hogy mozoghassunk a méhészet terén, különösen mi győriek és vidékünk méhészei,

nyári jó mézelő növényre van szükségünk s mint ilyen a *Phacelia* nélkülözhetetlen.

S most, mielőtt bevégzem soraimat, arra kérem a t. méhésztársakat, használják fel a közelgő nyarat, egy pillanatig se tétovázzanak s vessenek *Phaceliát*, de minél többet, mert az egy igazi csodavirág s méhészetünk javára fog szolgálni.

Néhány kiváló mézelő növény.

(Vége.)

Helianthus annuus (napraforgó-Sonnenblume). Több válfaja ismeretes, melynek mindegyike kiváló mézelő növény hírében áll. A virágok nagyságára való tekintettel legjobban az óriási orosz napraforgó ajánlható, mely 1—2 méter magasságyira nő s virágainak átmérője 30—40 cm. Vetése szabad földbe történik. Virágzik július—októberig. Miután sok mézet és virágport szolgáltat, vetését mindenkinek már annyival is inkább ajánlható, mivel magjából jó olajat préselhetünk ill. a magot baromfiak takarmányozására fordíthatjuk.

Hedysarum Onobrychis (baltacim Esparsette). A legkiválóbb és legfontosabb mézelő növények egyike. Vetése szabadba történik Virágzik június-július hónapokban Minden méhésznek legyen gondja ezt a növényt, a mennyire csak lehet, terjeszteni, ami annyival is könnyebb, mivel a baltacim kiváló takarmányt is képez.

Lamium album (árvacsalán. Taubnessel). 50 cm. magasságyira nő s vetése a szabad földbe történik, a hol május-június hóban virágzik. Fehér ajakos virágai bő mézforrást képeznek méheink számára olyan időben, mikor máshonnan még nem lehet hordani. Kiváló mézelése miatt megérdemli, hogy gyom létére is a méhész védelmébe vegye.

Melilotus alba altissima (óriási lóhere. Riesenhonigklee). 1—2 méter magasságra is megnő; szabadba vetendő, a hol juliustól-októberig virágzik. Mint takarmányfünek nincs sok értéke, de mézelőképessége rendkívüli. Ezért, s mert igénytelen növény s bármely silány talajon is tenyészik, tenyésztését melegen ajánljuk.

Phacelia tanacetifolia, Kaliforniából származó disznónövény, mely szabadba vetve, vetésétől számított 6—7 hét múlva teljes pompában virágzik. Ki ne ismerné ezen kiváló s joggal a mézelő növények királynéjának mondható növényt? Amit mézelő képességéről irnak és irtak, az csak halvány árnyéka a valóságnak. Ez az a növény, melylyei a méhész magának minden évben dús mézhozamot biztosíthat, miért is: Méhészek! vessetek *phaceliát*!

Kozsibrovsky tréfája.

Irta: Mikszáth Kálmán.

A »Ne okoskodj Pista« című elbeszélést irván, amelyben gróf Kozsibrovsky, a nagy tréfacsináló és felültető szerepel, az elbeszélésem keretébe nem volt bevehető egyik legjobb csinje, mert hátráltatta volna a cselekvény gyorsabb menetét. De ha már benne vagyok, bizony nem sajnálom külön feltálni.

A dolog Rimaszombatban játszik. A nagy piacot kell elképzelni szép őszi napon; garmadával állnak a gyümölcsök a gyékénysátrak alatt, ott ülnek a piros-pozsgás tiszolci asszonyok a mogyoróknál, diós zsákjaiknál, a csinos zeheri menyecskék az alma-rakásokon, s ha megáll előttük a vevő megkérdezve: »Édes-e az alma édes?« dévaj mosolygással felelgetik vissza:

— Édes bizony, édes.

Hát persze, hogy a gonosz csont Kozsibrovsky oda is elvetődik és egy mogyorót áruló menyecskével kezd legyeskedni, aki szívesen csattant elmés szóra, még ha egy kicsit csiklandós is, maga módja szerint még csiklandósabbat, de a mellett el nem felelti az üzletet sem.

— Ej no, de csintalan szája van az urnak — legalább már vegyen a mogyoróból!

Kozsibrovsky meg is vesz egy kézi kassal vagy nyolcz-tíz icényit, de mi az ördögöt tegyen már vele? Egy perczig zavarban van. Hanem a gondviselés, az csak mindig segít neki a pernahajder csinjeiben.

Ahol lép ki kapujából nagytekintetű Hiléczy Sámuel uram, az ásványtan tudós professora, hosszu, burnótszínű kaputrokjában, bozontos, elhanyagolt üstökével és egyenesen a piacnak tart. Noha legény-ember még, görnyedten, totyakosan szedegeti kiaszott lábait, amelyeket sohase dresszirozott tánczmester, mert egész élete az ásványvilág buvárlatában telt el s különben sem nézi sokra a világot. Olyan az előtte, mint egy lábbal fölrugott hangya-zsombék. A rugást a tudomány adja. A sürgő-nyüzsgő hangyák, a szamarak ellenben azt hiszik, hogy valami általuk megállapított célból jönnek-mennek. Pedig mennek, mert lökést kapott a dombjuk.

De ha nagytekintetű Hiléczy professor ur nem vet ügyet a mozgó-rajzó hangyákra, ő tudósságát ugyancsak megnézik, mert meglehetőes furcsa alak. Épen az átellenes ablakból is a két Major-noky kisasszony nevetgél (gyönyörű két szőke fejecske egymás mellett), egymásnak mutogatva valami különöset a tudós ur alakján vagy öltözetjén. Érdekes volna tudni, hogy mit beszélnek, — de végre is lehetetlen. Az ördög tudná azt, hogy ilyen két pajkos fejecskében mennyi csintalanság elfér.

Elég egy pillantás az utcza öblébe Kozsibrovskinak. Látja Hiléczyt és látja szép rokonait, a Majornoky kisasszonyokat, héja tekintettel. Ó mindent észrevesz. Hopp! megvan! tudom már, mit tegyek a mogyorókkal.

S alig hogy áthalad mellette a tudós professor, szemüveges szemeit a földre szegezve, hiszen a földben vannak az összes titkok, hirtelen odaint egy ácsorgó suhanczot:

— Gyere ide, ficzkó, tudod-e hol laknak a Majornoky kisasszonyok?

— Nem tudom.

— Amott néznek ki az emeleti ablakból. Az a két szép leány. Tudod-e már?

— Nem vagyok vak.

— Fogd ezt a kosarat, vidd el nekik, megértted?

— Nem vagyok siket.

— Es mond meg, hogy Hiléczy professor ur küldi. Meg tudod mondani?

— Nem vagyok kuka.

— Hát mikép mondod?

— Hogy Hiléczy professor ur küldi.

— Nagyon helyes; itt van ezen fényes kéthatosos, ha jól elvégezted és visszajössz, még egy ilyet kapsz tőlem.

A gyerkőcz visszajött tíz percz mulva.

— No, mit mondtak?

— Nagyon nevettek.

*

Már talán régen el is felejtette Kozsibrovsky az ő csinyjét, midőn egy nap felolvasás volt Budapesten az akadémiában, amit a tudós Hiléczy Sámuel tartott (mert Hiléczy I. tagja az akadémiának): »A kövek alakja az özönviz előtt«. Ez volt a »kiváló fontosságú« értekezés tárgya. Hogy milyenek voltak a kövek az özönviz előtt, habár ott voltam és gróf Kozsibrovsky t. képviselő-társam mellett ültem a hallgatóság közt, még sem tudnám már elmondani, de azt hiszem, hogy akkorában nem lehettek oly czudar kemények, mint most, mert a tudós kollégák a felolvasó körül elég kényelmesen aludtak rajtuk, azonban a felolvasás után fölébredtek és a vidékről jött tudós tiszteletére egy kis vacsorát helyenyztek az István-vendéglőben és noha már éjfél volt, sehogyse volt kedvük aludni. Beszélgetés közben egyszerre csak Rimaszombatra fordult a figyelem. A tudós fiatal ember (mert negyven éves még a professor ur) szokatlanul derült volt ezen az estén, dicsérte a városka levegőjét, az ivó-vizét.

Kozsibrovsky közbeszólt:

— Azonfelül igen jó lakásod van, kedves öregem, fölséges kilátással.

— Nem valami különös a kilátás, mindössze egy kopasz domb s még tovább a szőlők, melyekben már a philoxera gazdálkodik.

— Ohó, ne titkolózzál, kedves öreg. Én a vis a vis-kat értem, a két szép Majornoky kisasszonyt átellenben.

A professornak elborult a homloka. Egy fájdalmas vonás tette sovány barázdás arczát még szomorubbá.

— Oh, azokat a szegény leányokat érted? Szivemből sajnálom. Megőrültek

Most Kozsibrovszkin volt a sor megijedni.

— Ne beszélj! Az nem lehet! Engem nem értesítettek semmiről. A legkedvesebb unokahugocskáim.

— Már pedig azok megőrültek.

— Megfoghatatlan! — kiált fel Kozsibrovszki. Mind a ketten?

— Mind a ketten — mondá a tudós rendületlen meggyőződéssel.

Kozsibrovszki, az a léha, vig fráter, belesápadt a réműletes hirbe, annál is inkább, mert eszébe jutott, hogy nagyatyjok, Majornoky Gedeon is Döblingben halt meg.

Az unokákra szokott visszatérni az efféle.

Eltolta a boros poharat magától, kialudt a havanna a szájában, izgatottan odahuzta a székét Hiléczyhez.

— És hát mit tudsz, kérlek, a részletekről? Milyen körülmények közt történt? Mi mégis a rögeszméjük?

Hiléczy csodálkozó szemeket meresztett Kozsibrovszkira.

— Hát hogy tudnám én ezt? Értek én az ilyenekhez? Törődöm én az ilyenekkel?

— Tudom, hogy csak kövekkel foglalkozol, de csak mégis hallanod kellett . . .

— Én soha se szoktam hallani semmit, — szolt a professzor önérzetesen. — Én vagy tudok valamit, vagy nem tudok. Hallomás után nem beszélek.

— De már engedd meg, édes barátom, ha nekem elmondod a hugocskáimról ezt a szomorú dolgot, mégis csak . . .

— Mondom már, hogy semmit se hallottam.

— Teringettét, akkor hát honnan tudod?

A professzor uron valami zavar-féle látszott, restelte elmondani, a mi következik, habozott egy perczig, hogy az illusztris társaság kisserűnek, közönségesnek fogja találni az ilyen köznapi hitványtságot, végre azonban mégis a közlésre határozta magát.

— Hát kérlek, úgy volt az, vagy három hónap előtt, azt hiszem, még ősszel, behozta egy este szakácsném a vacsorámat és így szolt:

»Ma, mikor kint jártam husért a mézárszékben, a Majornoky kisasszonyokkal találkoztam«.

Szakácsnémet szeret fecsegni, mint minden hosszú haju állat; hagytam tehát, hogy elvégezze azon bizonyos perczi mozgásokat, melyekre a nyelvének naponként szüksége van.

»Azt üzenték általam a nagytiszteletü urnak« — folytatá.
Csodálkozva emeltem fel a szememet:

»Nekem üzentek?«

»Igen, a nagytiszteletü urnak«.

»De hisz én nem ismerem őket«.

»Mindegy, mégis üzentek«.

»És mit üzentek?«

»Azt üzenték, hogy ők nem mókusok«.

Nem mókusok? Hát mondtam én valaha, hogy ők mókusok? Hát miért üzennek énnekem ilyesmit? Egész éjjel ezen töprengtem. Nem mókusok! Hát persze, hogy nem mókusok. De miért kell épen én előttem megállapítani ezen kétségbevonhatatlan igazságot? Nem tudtam aludni azon éjjel. Annyira felizgatott rejtélyességével ez üzenet. Soha életemben nem beszéltem ezen leányzókkal, sem másokkal ő felőlük. Hát mit jelenthet ez? Valamely olthatatlan kíváncsiság hajszolt megoldani a talányt. Mert kell valami okának lenni, a miért üzenték. Kell, kell és azt az okot meg kell találnom. Másnap sem szabadulhattam a sphinx-szerű üzenettől, velem jött és bosszantott; elkísért a kathedrára a diákjaim közé, a laboratóriumba a kövek közé és ezek a kövek rám vigyorogtak gúnyosan, mintha ők is azt mondanák: »Nem vagyunk mókusok, nem vagyunk«. Hidd meg nekem, Kozsibrowszki, hogy közel voltam már a megőrléshez — amikor végre sikerült megállapítanom, hogy az egésznek igen egyszerű a nyitja valóságos Kolumbus tojása . . .

— Mi? — kezdték egyszerre négyen is.

— Az, hogy meg vannak őrlve a leányok. Ez az egyetlen kielégítő magyarázat. És ebbe belenyugodtam.

— Más indiciumaid nincsenek? — kérdé Kozsibrowszki, édesen nevetve

— Más indiciumok? — pattant fel a nagytiszteletü professzor ur. — Minek volnának? Nem elég ez? Avagy magyarázd hát te meg, hogy miért üzenték volna józan észszel, hogy ők nem mókusok?

Kozsibrowszki buta arcot vágott és vállat vont:

— Hja, ha én azt tudhatnám.

* * *

■ A »Budapesti Ujságírók Egyesülete« segélyalapja javára egy Almanach-ot ad ki, melyben 100 magyar író munkája fog megjelenni és 25 neves festőművész festményei, mint különálló mű-

mellékletek lesznek a műben. Az Almanach igazán szemet és lelket gyönyörködtető nagy albumalaku díszmű lesz és potom 10 koronába kerül. Megrendelések a »Budapesti Ujságírók Egyesülete Almanachja« kiadóhivatalához küldendők, Budapest, VII., Károlykörút 9. Mutatóul közöljük Mikszáth Kálmán fenti cikkét, melyet az Almanach számára írt.

Lapszemle.

A »*L'Apiculteur*« 6 ik számában Séxe dr. leír egy módot, hogy 80 fillérért miképen lehet műlépprészt előállítani. Miután a műlépprés olcsósága talán méhészeink közül is egyiket vagy másikat kíváncsivá fog tenni az előállítására, ennél fogva alábbiakban röviden közöljük az előállítását: Veszünk ugyanis két teljesen egyforma üres keretet s ezeket a kerettartókon alkalmazott kisebb-szerű csuklóval úgy illesztjük össze, hogy a két keret pontosan egymásra csukható legyen, ha ez megtörtént, a csuklóra járó két keretet a belső élével egy sík asztalra tesszük s az egyik keret-űrbe bele helyezünk egy éles körvonalu, szép műlépet, melynek sejtjei a műlépprés sejtjeit vannak hivatva előállítani. A műlép bele helyezése után veszünk 5 rész gipszet és 5 rész enyves vizet, ebből krémszerű puha habarcsot készítünk s ezt a keretben levő műlépre öntjük, ezen egyenletesen szét kenjük s addig hagyjuk, míg megkeményedik. Ezután a két keretet összehajtjuk s az ujonnan készített gipsz habarcsot most már a keretek közt levő műlép másik oldalára öntjük. Ha ez is megkeményedett, a műlépet kivesszük s készen van a műlépprés, mely 80 fillérbe kerül.

A »*Le Bulletin du Syndicat agricole d'Anjou*« közli Bugeaud tábornagy módszerét az időjárás megjövendölését illetőleg. Bugeaud ugyanis megfigyelései alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy ha az új hold utáni 3. nap ép oly szép volt, mint az 5. nap, akkor 10 eset közül 9 szer a következő új holdig az időjárás olyan lesz, mint volt a 3., ill. 5. napon. Vagyis ha az új hold 15-én volt, akkor a 3. nap 17-ére, az 5. nap pedig 19-ére fog esni; ha tehát 17-én és 19-én szép idő volt, úgy a következő új holdig szép időt várhatunk. Aki ráér és hajlandó, figyelje meg, hogy Bugeaudnak igaza van-e?

Bourgeois a »*Revue romande*« ban azt írja, hogy a Doolittle amerikai módszer szerinti anyanevelése nem sikerült s eddigi kísérletei után arra a conclusiora jött, hogy az utórajok legjobbak és legalkalmasabbak tartalékanyák nyeresé szempontjából.

August Wilh az »*Allg. Zeitung für Bienenzucht*«-ban írja, hogy eddigi megfigyelései alapján a vörösbegy, fecske és czinege

nem méhellenesség, s ha néha-néha méhet is fognak, ugy ezt csak végszükségben teszik. Azt állítja, hogy nevezett madarak a kártekonny hernyók és bogarak pusztításával lehetővé teszik a gyümölcsfák virágzását s így indireccte a méhészetnek megmérhetetlen hasznot hajtának, miért is kívánja ezen madarak kimelését.

Különfélék.

Az anyákkal való bánásmódot illetőleg egy tapasztalt méhésztársunk arra figyelmeztet, hogy az anyát kézzel megfogni nem ajánlható, mivel az anya ettől annyira megijed, hogy egész életére olyannyira félénkké lesz, hogy e miatt a méhek idegennek nézik s gyakran leölik. Ebből magyarázható azon körülmény, hogy nagyon sok törzs meganyátlanodik.

Tartalékanyák még a kisebb méheseken is kellenek, miért is igen ohajtandó, hogy minden méhész neveljen ilyeneket, már anynyival is inkább, mivel a tartalékanya-nevelés igen könnyű. Veszünk ugyanis 3—4 keretet magába foglaló anyanevelő ládát, ebbe 1 üres, 1—2 nyílt fiasításos és 1 mézes keretet helyezünk azon törssből, melyből anyát nevelni akarunk; ezen keretekhez még 1—2 lépről fiatal méheket hozzá seprünk s a ládát 48 órára pinczébe visszük, a hol az itatásról azonban megfelekedezni nem szabad. A 48 óra letelte után este 6 órakor az anyanevelőt állandó helyére tesszük. A méhek csakhamar anyabölcsőket fognak építeni, melyekből 7—8 nap mulva a két legszebb kivételével a többi anyabölcsőket megsemmisítjük 14—17 nappal később a családnak fiatal anyja lesz, melyet megtermékenyülés után céljainkra felhasználhatunk.

Tagsági díjt fizettek :

1904-re: Sebási Ákosné, Ferencz Áron, Székely Győző, Végh József 4—4 koronát.

1902—903. évre: Sebési Ákosné 2 kor.

1903. évre: Ferenczi Géza 2 k.-át

Rácz Zsögön, pénztárnok.

Szerkesztői üzenetek.

Sebési Ákosné Segesvár: Befizetett 8 k. tagsági díjából 1902. és 1903. évre 2—2 korona, 1904. évre, miután a tagsági díj felemeltetett, 4 koronát számoltunk el

Tartalom: A kiadóhivatal kérelme. — Egyesületi hírek. — Egyesületi élet. — Az Országos Méhészeti-Egyesület reformálása. — A német, osztrák és magyar méhészek Dornbirnban tartandó 49 ik vándorgyűlése. — Julius havi teendők a méhesben *Várady János*. — Méhesaládok vérfrissítése. *Ajtai Geze Balint*. — Győr a méhek ellensége *Iffy Péter Ferencz*. — Nehány kiváló mézelő növény. — Kozsibrovskzy tréfája, *Mikszath Kálmán*. Lapszemle. — Különlélek. — Tagsági díjt fizettek. — Szerkesztői üzenetek.

Apró hirdetések.

Mézpergetőim

több kiállításon ki lettek tüntetve, bámulatos olcsóságuk mellett a legjobbak, legerősebbek és a legtartósabbak, a miről kezességet vállalok. Mézszűrő, méztartó bádogokat, mindennemű méhészeti eszközöket rak-táron tartok s a legjutányosabb áron készítek, ugyszintén legjobb fajta gyümölcszedőket is. 3—9

Sajler Géza, bádogos
Kolozsvár, Mátyás- király-u. 2. sz.

Két darab **kettős Mayer-féle kaptár**

— igen jó állapotban — **olcsón eladó.**

Bővebbet a szerkesztőségtől.

600 kgr. méz kgr.-onként
egy korona,

5 kgr. utánvétellel bérmentve 7 koronáért és 100 méhesaládot elad:

Pinkert József tanító
1—6 **Bégaszentgyörgyön.**

Gőzüzemmel.

Erdélyrészi Műlépgyár

Telefonsz. 485.

— K o l o z s v á r t —

Igen tisztelt méhészek! Mielőtt **műlépet** vennének, kérjenek **míntadarabkát** az Erdélyrészi Műlépgyártól, mely csakis tiszta méhviaszból dolgozik. Ugyszintén tiszta **méhviaszt** vesz a legjobb árban (míntadarab beküldése szükséges).

3—5

Gőzüzemmel.

Erdélyrészi Műlépgyár

Telefonsz. 485.

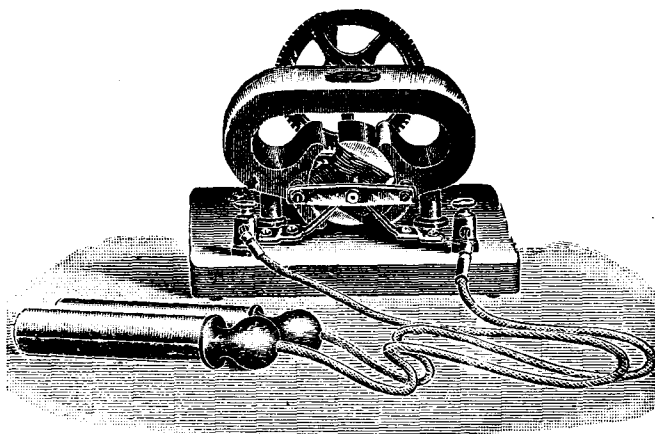
— K o l o z s v á r t —

Kérjük esetleges rendeléseknél lapunkra hivatkozni.

**Az élet megújítása és meghosszabbítása az eredeti
amerikai „ELEKTROPHOR“-ral.**

Villamos orvosi gyógyító-készülék magánhasználatra!!

Villamosság az élet!!!

A szenvedő, gyengélkedő és gyenge szervezetű emberiség figyelmét felhívom arra, hogy ezt a villamos készüléket használja, mert az **Elektrophor erősíti az idegeinket, megújítja a vérünket, élesíti az esziünket és az érzékeinket, a vér keringésének és idegrendszerünknek szabályos működését biztosítja és megóv bennünket minden betegségtől.**

BOURG dr. tanár, a párisi egyetem orvosi fakultásának tagja, az »Elektrophor«-ról a következőképen nyilatkozott: »Nemcsak köszvényt, reumát, görcsöket, idegességet és asthmát gyógyítottak, vagy legalább is enyhítettek ezer meg ezer olyan esetben Elektrophorral, amelyben az orvosok tudománya csődöt mondott, hanem idegbetegségek, fejfájás, kólika, fülzúgás, álmatlanság és hipochondrikus állapotban levőknel, de különösen székrekedésben és aranyérben szenvedők baja ellen alkalmazva, egynehány nap múlva, de sok esetben néhány óra múlva is csodálatos enyhülést észleltek. Fájdalmas női betegségekben szenvedők majdnem biztos enyhülést és gyógyulást nyerneek. Aldott állapotban levő nők is sikerrel alkalmazhatják.

Nem romlik!

Örökké eltart!

Egy teljes kis készülék ára:

Egy teljes nagy készülék ára:

10 korona.

20 korona.

Gyenge szervezetűek részére.

Idült betegségek gyógyítására.

A pénz előleges beküldése vagy utánvét mellett szállítja az »Elektrophor Co. Limited« képviselője:

Auffenberg József

BUDAPEST, VII., Huszár-utca 6. szám.